

časopis skautského střediska

Blaník

78. číslo

duben 2013

Obsah

► Finis (Julie)	3
► Ohlédnutí (George)	4
► Registrace 2013	5
► Anketa	7
► Společná modlitba a následná mobilizace	10
► Pomoc v azylovém domě	11
► Lanové centrum	11
► Mini (mimi) tábor	12
► Scoutface.com	13
► Procházka po Brdech	15
► Okénko pro roving	16
► Okénko výchovného zpravodaje: Blanický Kompas	17

Finis

Obvykle přenechávám toto místo Georgovi, ale protože máte před očima poslední číslo, které edituji já, vezmu si ho prosím jednou pro sebe.

Minulý pátek jsme s holkami psaly do střediskové konferenci e-mail, ve kterém jsme prosily o pomoc při shánění antikvariátu ochotného zapojit se do akce pro naše děti. Během tří minut přišly dvě odpovědi, do deseti minut už bylo ve schránce reakcí pět a v dalších dnech přibýlo ještě sedm tipů navrch. A přitom než jsme e-mail odeslaly, říkaly jsme si, že to snad ani nemá cenu... Taková odezva nás hrozně překvapila a potěšila. Proč to teď vytahuji? Podle mě je na tom dobře vidět, že středisko skvěle funguje a je v něm lidí nabízejících pomoc víc, než si myslíme.

Časopis by měl být jedním z prvků, které nás v Blaníku spojují. Jsem ráda, že se ke mně jeho prostřednictvím dostávají informace o vašich oddílech a skvělých počinech a akcích (o kterých kdyby četly děti z jiných oddílů, tiše by záviděly – nebo ani ne tiše, známe děti).

Protože teď přesně tenhle časopis předávám dál, trochu se ohlédnou. Nechci být nijak patetická nebo tady navršit klišé, ale na prvním místě vám chci poděkovat. Za spolupráci, zpětnou vazbu, ochotu, trpěli-

vost, toleranci a... Už trochu hraničím s tou patetičností, tak končím a snad chápete, co chci říct.

Také se omlouvám za veškeré uhánění, věřte, že zrovna to mě vůbec netěšilo a že jsem se ho snažila dělat co nejpříjemnějším způsobem.

Narazila jsem nedávno na cíle, které jsem si pro časopis sama vytkla, a docela mile mě překvapilo, že se je víceméně podařilo splnit (i když možná proto, že jsem nebyla nijak náročná). Přála jsem si zapojit a motivovat více lidí, zavést pravidelné rubriky, zlepšit distribuci a vůbec povědomí o tom, že nějaký časopis máme. Přesto měl bezpochyby časopis řadu nedostatků, které se mi nepodařilo z různých důvodů zpacifikovat. Proto díky zejména za tu toleranci – například že jste posílali příspěvky do něčeho, jehož grafickou podobu jsem interně titulovala *Oslava Wordu*.

Přijde mi, že se člověk nikdy nenaučí děkovat tak, aby tím v adresátech neevokoval soundtrack z *Love Actually*, ale navzdory tomu musím ještě pokračovat: díky zejména Áje, Kádě, Kecce, Madle, Žábě, Žlunce, Markovi, Vojtovi, Vopysovi a Minitu s Georgem, kteří dva nejen že toho do časopisu spoustu napsali, ale drží nás jako středisko skvěle dohromady. Děkuji taky své chytřejší sestře Kláře, která si po mně kolikrát vaše texty pro sích četla (a četla si i tento úvodník vyjma téhle věty, co by jinak určitě vyškrtla).

A už fakt končím – s poděkováním i časopisem. Samozřejmě ne doslova, ráda si za pár měsíců prolistuji další číslo. Jen se těším, že už u toho nebudu muset nic opravovat.

- Julie, Statečná srdce -

Ohlédnutí za minulými třemi lety

Pravděpodobně držíte nyní v rukou poslední číslo časopisu Blaník, který vznikl pod taktovkou Julie. Toto číslo se bude distribuovat na střediskovém sněmu, který opět proběhne po uplynulých třech letech. To mne přivádí k myšlence podívat se a podělit s vámi o to, jaké ty tři roky byly.

Kdybych měl uvést TOP3 pozitivní věci, které se udály za předchozí tři roky, byly by to:

- BLANÍK stále rostl a přitom si zachoval svou nastavenou kvalitu, ba ji dokonce mírně zlepšil;
- osobně cítím vztahy ve středisku jako velmi dobré, oddíly a i jednotlivci se již nesnaží si pouze hrabat na svém písečku, ale zajímá je, co dělají ostatní oddíly, případně středisko;
- začali jsme se výrazně zajímat o finance střediska, zlepšení účetnictví, zjednodušení evidence; byla snaha získávat finanční prostředky z více zdrojů.

Ne vše se vždy podařilo, proto uvádím i své soukromé TOP3 negativní věci:

- klubovna v Krči - nepodařilo se do konce vypršení nájemní smlouvy a zatím ani do současné chvíle uzavřít novou nájemní smlouvu (ta je příslibena, čeká se na kolaudaci) – tato situace je silně demotivující hlavně pro správce kluboven a velmi brzdí další rozvoj areálu;
- na to, že existuje mnoho zdrojů pro financování neziskového sektoru, my jsme nedokázali využít ani zlomek těchto prostředků (hlavně na větší investice jako např. oprava kluboven apod.);
- klubovna v Modřanech – ani během minulých tří let se nám nepodařilo klubovnu zkolaudovat a vyřešit pronájem pozemku.

Těch pozitivních věcí, které cítím, je naštěstí výrazně více než těch negativních. Alespoň stále víme co zlepšovat a kam se posouvat. Největší posun za poslední tři roky vidím v oblasti informovanosti a zapojení vedoucích oddílů do fungování střediska – to, že využíváte možnosti se vyjádřit a nestojíte jen v pozadí, hodnotím velmi kladně a jsem z toho nadšen.

Pokud bych tedy měl shrnout BLANÍK pár slovy, myslím si, že se jedná o unikátní středisko v JUNÁKu, které má velmi kvalitní členskou základnu, vzdělané a velmi schopné vedoucí, kteří dělají kvalitní program, který je pro děti nejen přínosný, ale i zábavný. BLANÍK si stojí dobře z hlediska výchovného (což je jeho hlavní činnost a je to dobře). Na druhou stranu má BLANÍK oproti jiným střediskům a organizacím poměrně mizerné zázemí, co se týče nemovitostí, na to, jak jsme velcí (tvoříme přibližně 1,2 % JUNÁKa), toho moc nemáme. Jedná se tedy o poměrně velký kus práce, který nás ještě čeká. Detailnější popis toho, co se za uplynulé tři roky událo, bude (resp. asi bylo) možné vyslechnout na střediskovém sněmu.

- George -

Registrace 2013

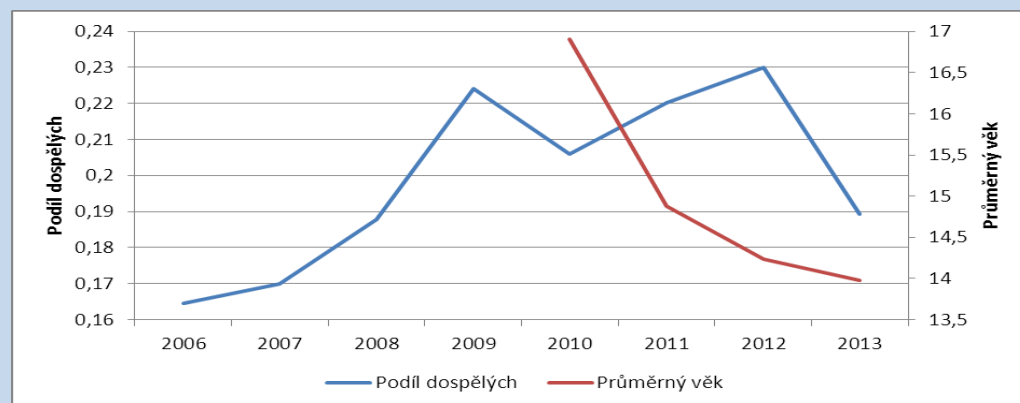
Rok 2012 je již dávno za námi, každoroční registrace proběhla bez problémů. Rád bych se tedy s vámi podělil o pár čísel.

BLANÍK se nám od poslední registrace rozrostl o 74 členů. Hlavní nárůst v počtu členů je ve věkové kategorii vlčat a světlušek a značí, že máme opět více stabilizované základy členské základny střediska, a to mladší členy. Jak je vidět i v následující tabulce a grafu, klesá nám průměrný věk a podíl dospělých (18 let +). BLANÍK je tedy opravdu dětskou organizací.

Tabulka 1: Průměrný věk a podíl dospělých

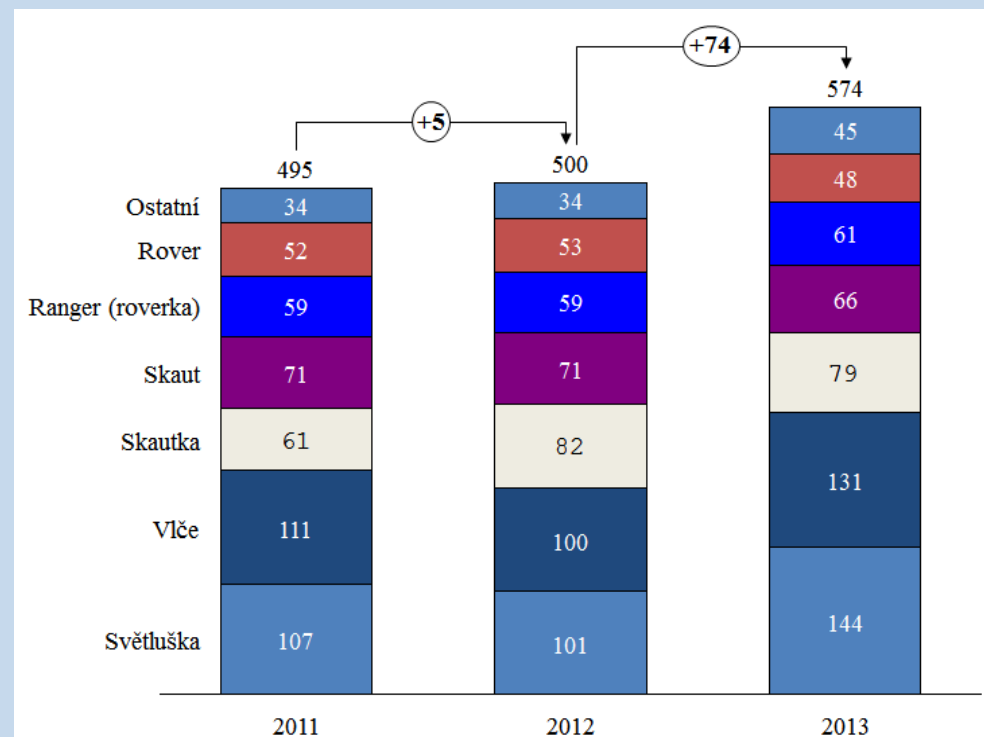
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Průměrný věk					16,9	14,88	14,23	13,98
Podíl dospělých	16,46%	16,99%	18,79%	22,41%	20,59%	22,02%	23,00%	18,92%

Graf 1: Průměrný věk a podíl dospělých

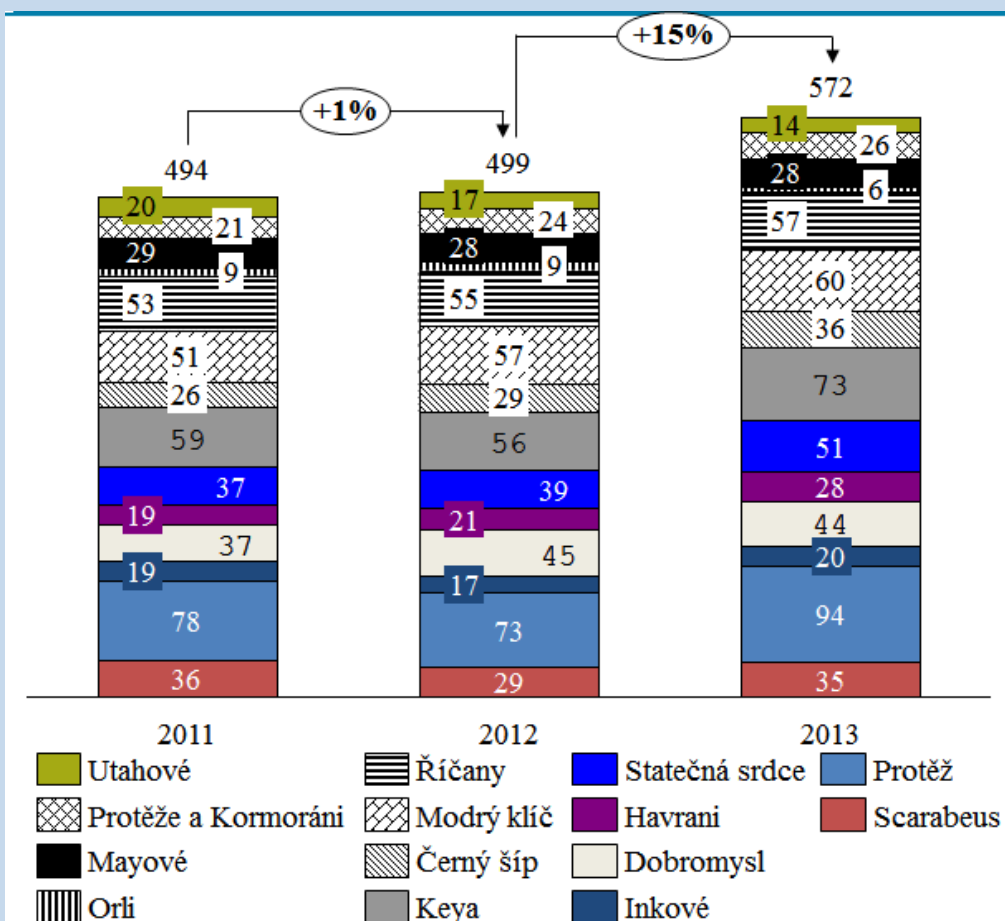
Jak jsem již psal výše, oproti roku 2011, kdy kategorie světlušek a vlčat klesala, v roce 2012 zažila největší růst, a to celkem o 74 členů.

Graf 2: BLANÍK dle výchovných kategorií

Poslední graf zobrazuje, jak se Blaník skládá z jednotlivých oddílů. Již tradičně patří k největším oddílům Protěž se svými 94 členy. Nově jí však na druhém místě dýchá na záda Keya s 73 členy a hned za ní Modrý klíč s 60 členy. Mezi nejvíce rostoucí oddíly patří Keya (+17), Statečná srdce (+12) a Protěž (+21).

Graf3: BLANÍK podle oddílů

VÝZVA

Hledá se historie střediska Blaník a jeho oddílů!

V minulém čísle Blaníku vyšel článek o historii krčských oddílů a střediska Blaník. Vycházel z rozhovoru s Jiřím Zajícem – Edym. Ten u zrodu Blaníku tak, jak ho dnes známe, byl. V dalším čísle vyjde další část inspirovaná rozhovorem s Edym. Blaník má ale historii bohatou a naše oddíly do něj přicházely z různých stran a často i s vlastní historií. Pomozte nám objevovat naše kořeny, a tak možná i pochopit, co dělá Blaník Blaníkem! Možná máte zpracovanou historii oddílu, možná jste do nějakého chodili a máte vlastní dobové materiály, možná jste něco slyšeli a něco víte! Podělte se o to s námi, ozvěte se, pošlete materiály, napište vlastní článek.

Jakékoliv materiály můžete posílat na adresu Minitů:

vamarketa@gmail.com

- Minitů -

Anketa

Jedenáct oddílů, jedenáct originálů

Statečná srdce

Na první pohled se lišíme například v tom, že skautské **kroje nosíme jen dvakrát za rok** při ohni na táboře. Ale to je jen kosmetický rozdíl, větší rozdíly, alespoň jak slýcháváme, jsou jinde.

Máme systém oddílu, díky kterému teď můžeme zaručit, že nově přijaté děti budou mít vždy dostatek vedoucích. Aktuálně máme tři vedoucí na čtyři skupinky po deseti dětech a všechny se aktivně a rovnocenně zapojujeme. S tímto možná specifikem souvisí i to, že u nás končí kariéra v předem daný rok a celkem brzy, obvykle ve 22 nebo 23 letech. Vedou vždy dvě skupinky, proto když starší odejde, z mladších se vybere nová hlavní vedoucí a další „funkcionářky“ a s nimi nastoupí jako plnohodnotné vedoucí kompletní skupinka přibližně šestnáctiletých holek. Také díky tomu, že je několik let předem stanoveno, kdy začne která družinka vést, máme minimální úbytek při přechodu mezi vedoucí.

Tradicí jsou u nás i společné **krčácké akce** (besídka, víkendové Jaroslavení, Hra po Praze a nárazově také vody, soft a tak), kde se vlivem propojenosti oddílu Mayů, Utahů, Inků a nás sejde vždy hodně sourozenců.

A pokud se ještě vrátíme k těm „okatým“ věcem, tak například na táboře spí každá oddílová **družinka společně v jednom týpu**, zatím preferujeme spíš **vlastní oddílové** než jiné nabízené skautské akce a pravidelnou **ostudou** je **podávání levé ruky** a pozdrav Nazdar, na který zejména děti Rysovi na táboře bezelstně odpovídají *Dobrý den...*

Havrani

Na všechno sypeme **grilovací koření**, máme strategickou pozici na **Praze 1**, každoročně jezdíme **koloběžkový závod 24h** ve Stromovce a každý rok **táboříme někde jinde**.

Modrý klíč

Modrý klíč je momentálně asi největší, co kdy byl. Rangers se zapojují do vedení, skautek není málo a světlušek je úplná hromada. V takovém množství se málokdy sejdeme všechny, ale světlušky a skautky fungovaly tak nějak trochu odděleně skoro vždycky. Spojuje nás ale jistě náš **oddílový časopis – eMKáčko**, který tu nebyl

vždycky, ale už je tu velmi dlouho. Vychází tradičně čtyřikrát ročně (na podzim, Vánoční schůzce, březnové oslavě **výročí** založení oddílu a na pikniku) a letos v červnu vyjde jeho 72. číslo.

Piknik je poslední akcí před táborem, pro všechny dohromady a taky příležitost setkat se s bývalými členkami oddílu. Počítá se s nějakou doma vytvořenou dobrotou a nutností je taky správný piknikový oděv, což jsou šaty nebo sukně. Celý oddíl se setkává taky na poslední výpravě roku, kde stavíme na nějakém z Brdských kopců **mohylu**. Vždy je vysoká minimálně jako nejmenší účastnice výpravy. Každá na ní na závěr přidá jeden kamínek, který symbolizuje nějaký zážitek z oddílového roku.

V létě se asi jako většina oddílů vypravujeme na tábor. A abychom byly originální, máme v posledních letech rovnou dva, i když velmi blízko sebe (a taky blízko Černého šípu). Zvláštností je taky to, že se každý rok snažíme jet na nějaké jiné pěkné místo. Přijíždíme tedy vždycky na jinou krásnou **zelenou louku**. Z hromady krajinek, soušek co najdeme kolem a pár plachet si postavíme dočasný domov, který téměř za měsíc (mladší za kratší dobu) zase celý

komplet srovnáme se zemí. Opouštíme tedy téměř nezměněnou krásnou zelenou louku, jen s pár vyšlapanými cestičkami.

Protěž

Lišíme se například:

- pořádáním tábora, na kterém je **přes 80 lidí**,
- pořádáním oddílového **plesu**,
- **padesátiletou historií oddílu**.

Říčany

Protože do našeho oddílu chodí několik více početných rodin, máme zajištěný zájem uchazečů o členství na roky dopředu. A protože **mladší sourozenci** jsou nedočkaví a nechtějí se nudit doma, stalo se nám, že jsme začali nabírat děti už od čtyř let. Skoro to láká říct, že jsme je vytáhli z jeslí.

Kromě nízkého věkového průměru je naší další specialitou určitá exotičnost, která plyne z členství v pražském středisku, ačkoliv **geograficky pod Prahu nespadáme** ani trošku.

To nám ale nezabránilo v tom, abychom loni s naší světluškovskou skupinkou nevyhráli **Svojsíkův závod** za Prahu 4.

A nakonec zmíním jako další oddílovou tradici výpravy pro skauty a skautky, které se někdy odehrávají na nějakém zajímavém pozadí, někdy se konají za humny a jsou především zábavné, vždy v sobě ale zároveň zahrnují **brigádu** či **jinou formu pomoci** (úklid, divadlo v domově důchodců apod.).

Scarabeus

Náš oddíl má ve znaku kromě Scarabea také čtyři barvy, které symbolizují jednotlivé družiny, proto má **každá družina tričko v dané barvě**. Další naší tradicí je oddílový časopis **Žihadélko**, které vychází jako čtvrtletník a mohou do něj přispět všichni členové oddílu. Jako jediní ze střediska máme klubovnu v suterénu kostela a pravidelně se účastníme **Noci kostelů**, která tam probíhá, pro farnost také připravujeme **Karneval**. Na Vánoce **chodíme navštěvovat seniory** do domova důchodců, abychom jim zazpívali koledy.

Dobromysl

Čajovna: na horách máme vždy z jedné místnosti udělanou čajovnu, kde si za peníze, které vyhráváme v etapovce, kupujeme čaje a jiné sladkosti.

Latashree: už několik let adoptujeme na dálku indickou holčičku Latashree.

Adventní den: vždy v prosinci máme jednodenní akci, která se odehrává v kostele na Lhotce. Je to takový vyrábějící den, kdy si děti mohou vyrobit

kolem šesti různých výrobků. Snažíme se je každoročně obměňovat, ale mezi tradiční patří zdobení perníčků, výrobky z korálku, přáníčka s vánočními motivy. Je to akce nabízená i pro děti z kostela.

Zdobení kruhu kolem stožáru: na táboře se každý rok snažíme, aby kruh kolem našeho stožáru vypadal pěkně. Volíme různé tematicky.

Kunratice

Naší tradiční věcí, co praktikujeme na každé výpravě, jsou **páteční párky**. Hned jak přijedeme na místo, dáme si párky! Dalo by se říct, že je tradicí i každoroční **výprava do Terezína**. Letos jedeme snad už po páté. Asi nejsme moc originální nebo mě víc věcí nenapadne, ale snad vás i tyto dvě maličkosti zaujmou.

Mayové

V našem oddíle funguje **soutěž SuperMay** – kluci mají možnost se denně otužovat a konat předepsané cviky, vše na vlastní triko,

zodpovědnost, čest. Sami pak vše zaznamenávají do záznamových archů a vítězové budou v pololetí vyznamenáni. Další zajímavostí jsou **Kulturně-poznávací akce**, oblíbené vzdělávací exkurze místo schůzek, např. do skleníku Fata Morgana v noci, pražského technického podzemí – kolektorů, krovu Juditiny věže Karlova mostu, studií České televize... Jako ostatní „indiáni“ máme první část ze tříhodinové schůzky v **sokolovně**, kde se kluci vyblbnou.

Keya

Kupříkladu už jen náš název je neotřelý. No řekněte, který oddíl má **název v lakotštině**? Poté určitě stojí za zmínku to, že na táboře **vůbec nepoužíváme hřebíky**. Všechny stavby drží za pomoci dřevěných kolíků a pradelních šňůr. A také určitě stojí za zmínku, že v našem oddíle nejsou vedoucí, ale **uďové**, kteří se scházejí na večerních uďovinách, kde udí program a organizační záležitosti.

Černý šíp

Otázka, v čem je náš oddíl speciální a výjimečný, je dosti zapeklitá a není snadné na ni odpovědět jedním či pár slovy. Za prvé je to asi v **četnosti akcí**, snažíme se jezdit každých čtrnáct dní někde na výpravu. Někdy sice bývá složité vymyslet kam a za kolik jet, ale myslím si, že vymyslet toto a také program výletů zapadající do celoročky je právě to, co nás baví. Další věcí, kterou se pravděpodobně odlišujeme, je to, že na letní tábory jezdíme pokaždé (většinou to vyjde) na **jiné místo** (nikdy jsme však ještě nebyli na Moravě či v Beskydech). Třetí zvláštností je ona **zelená louka**, na níž

přijedeme a kde si všechno od píky vystavíme a za tři týdny znovu zbouráme. S bouračkou se pojí další naše přednost, totiž **závěrečný táborák**, který mnohdy dosahuje závratných výšin, a neřídka se stává, že i když mohutně prší, kapky se prostě vypařují, ještě než dopadnou na zem. Mohl bych psát, jak máme speciální vztah k dětem a že naše výchovná metoda je tou nejlepší, ale většinu lidí zajímají právě jen fakta, která jsou vidět.

Máš v oddíle dítě se specifickými potřebami? Nebo víc takových dětí? Pojeď na Provaz – specifickou akci pro vedoucí, co mají v oddíle děti se specifickými potřebami. **3. až 5. května.**

Provaz je setkání vedoucích oddílů, do kterých dochází i děti s takzvanými **specifickými potřebami**. Setkáš se na něm s dalšími vedoucími, kteří mohou mít zajímavé zkušenosti a tipy na to, jak s těmito dětmi pracovat. Můžeš se zde obrátit se svými dotazy na odborníky, kteří ti poskytnou odbornou pomoc. Trocha času zbude i na oddych a odpočinek.

Pokud se podílíš na vedení oddílu, do kterého chodí dítě či více dětí se specifickými potřebami, je toto setkání určeno právě pro Tebe. Za děti se specifickými potřebami považujeme děti s různými druhy postižení, děti se sociálním či jiným znevýhodněním, děti s poruchou pozornosti s hyperaktivitou (ADHD) nebo s „problémovým“ chováním.

Akce je jak pro ty, kteří mají zkušeností dostatek a mají ostatním co předávat, tak pro ty, kteří jsou si v situaci méně jistí a ocenili by radu a inspiraci.

Neváhej a přihlas se na Provaz 2013!

Co Tě na akci čeká:

SDÍLENÍ ZKUŠENOSTÍ a prostor pro řešení těžkostí v práci s dětmi ve Tvém oddíle;

HRY A AKTIVITY, které můžeš využít ve svém oddíle;

SUPERVIZE pod vedením psychoterapeutky Mgr. Veroniky Šuráňové;

WORKSHOPY – např. „pohybově dramatický“ či „inkluzivní“ workshop;

dozvíš se, jak pracovat s „**KOMUNITNÍM KRUHEM**“ jako nástrojem pro vytváření dobrých vztahů ve skupině;

nemine Tě ani velká **BURZA NÁPADŮ** a mnoho dalších aktivit;

možnost poradit se s odborníky o jednotlivých oblastech práce s dětmi.

Přijď načerpat inspiraci, vzdělat se a odreagovat, hledat nové cesty...

Jak se přihlásit?

Přihlašovat se můžeš **do 15. dubna** prostřednictvím [webového formuláře](#) na stránkách akce.

Termín: 3.–5.5. 2013

Místo konání: základna Strážná, kousek od Brna

Cena: 350 Kč (včetně stravy a ubytování)

Provaz 2013 pořádá odbor [Skauting pro všechny](#).

Související odkazy:

- [Článek o PROVAZu 2012](#)
- [Fotogalerie z PROVAZu 2012](#)
- [PROVAZ 2013 – událost na Facebooku](#)

<http://www.provaz.skauting.cz/>

Společná mše a následná mobilizace

O víkendu 22.–24. března měli říčanští skauti a skautky zážitkovou výpravu, která se odehrávala na pozadí 1. světové války. Výpravě předcházel dopis o mobilizaci vyhlášené francouzským prezidentem a povolání kodvodu do války. Páteční střediskovou mši tak měly děti spojenou s poslední modlitbou před válkou, více se dozvíte z příspěvku od účastníků...

Jako schopní občané Francouzské republiky jsme byli povoláni k dostání své občanské povinnosti – do 1. světové války. Před odvodem jsme byli zváni na společnou modlitbu do chrámu Mére Teresa na Hájích od 17. hodiny večerní.

Dne 22. března roku 1914 jsme se v pozdních odpoledních hodinách dostavili

na mši svatou pořádanou družinou Statečných srdcí. Společná modlitba vedená v duchu Křížové cesty proběhla v doprovodu písní. Po zakončení požehnáním pro všechny přítomné nás ve farním sále očekával odpolední pokrm v podobě velmi chutných buchet. Ve spěchu jsme naplnili naše hladové žaludky a urychleně jsme se vydali na Hlavní nádražní stanici, odkud nás měl vlak deportovat na místo odvodu do vypuklé války. Každá skupina měla být ve své cílové stanici v jinou, předem určenou, hodinu, a proto jsme se také v přestupové stanici ve velkém Rakousko - Uherském městě rozdělili a každá družina již cestovala na svou bojovou pozici. Naše jednotka se přesně ve 22:35 nedostavila do stanice z důvodu čekání na přípojové vagóny. To ovšem nezmařilo všechny plány. Z cílové stanice jsme obtěžkáni vojenskou výbavou vyrazili podle nalezených informací do určené polohy, kde jsme získali další potřebné zprávy o pokračování našeho putování. Jelikož už všechny jednotky byly na bezpečném místě, jednu skupinu dokonce zatkl policejní bezpečnost, ale my jsme se stále pohybovali po okupovaném území, byli jsme okolo 4. hodiny ranní přepraveni evakuačním vozidlem na místo odvodu. Neznámý voják nám poradil cestu do bezpečí, ale až ráno jsme zjistili, že jsme byli zrazeni. Za ranního světla jsme poznali, že to údajné bezpečné místo pro noční přebývání je pevnost Josefov.

Ráno nás probudil hlasitý hlas: „Vstávat! Za pět minut je snídaně, kdo nevstane, nebude

snídat!“ Myslím, že by bylo lepší nevstávat, jelikož k snídani byl chleba se sádlem a solí. Pak jsme přenášeli hromadu cihel a stavěli z ní úhlednou cihlovou kostku, za každé postavené patro jsme dostali minutu u ohně. Vždy jsme měli krátké pár minutové přestávky, při jedné se nám pak podařilo utéct podzemními chodbami do základny přátelského vojska v Jaroměři, kde na nás čekal lahodný oběd. Po obědě následoval odpočinek a pak různé hry a povídání a samozřejmě to nejdůležitější: večeře. Na večer pro nás vedoucí připravili příjemné překvapení. Tím bylo promítání filmu Šťastné a veselé. Po filmu jsme ulehli do teplého spacáku. V neděli jsme se zúčastnili mše svaté na Květnou neděli a po úklidu základny jsme se vlakem vrátili do vlasti.

- Tapuše a Včelka, Říčany -

Pomoc v azylovém domě

Začátkem března jsme se snaží nejstarší družinkou rozhodly uvařit večeři pro lidi bez domova. Rozdělily jsme si suroviny, vymyslely, do čí kuchyně se vměstnáme, a začaly jsme hledat v jejím okolí vhodné zařízení. Vybraly jsme azylový dům na Žižkově, kde jsme měly velké štěstí na milou vedoucí. Paní Ščotková nám pomohla s propagací a na místě s organizací a pověděla nám spoustu informací o obyvatelích azylového domu i o mnohém dalším, co nás zajímalo. Navíc pro server Prahy 3 sepsala článek, který zde otiskujeme. Přestože jsme se my i holky bály hlavně toho, jak na nás budou v mužském azylovém domě reagovat, celá akce dopadla skvěle. A i pár pozvánek na rande jsme dostaly...

- Lišverky, Statečná srdce -

Oddíl skautek Statečná srdce pomáhal lidem bez domova

Dům Naděje Žižkov v pátek 1. března v podvečer neobvykle ožil. Kromě klientů azylového domu tu byla i děvčata ze skautského oddílu Statečná srdce, která sama přišla s nápadem připravit klientům teplou večeři a servírovat ji přímo v prostorech azylového domu a noclehárny.

Holky v bytě na Žižkově nedaleko od střediska Naděje samy připravily vynikající guláš, jako dezert upekly ovocný koláč a perník. Večeře se nejprve podávala v recepci azylového domu, poté se všechny hrnce a plechy přesunuly na noclehárnu. Jídla byl dostatek a některým klientům guláš chutnal natolik, že dokonce poprosili o přídavek nebo si nechali odebrat porci do kastrůlku na sobotní oběd.

Skautky mile překvapily svým opravdovým zájmem o problematiku bezdomovství. Zajímaly se o příčiny, proč se člověk dostane na ulici, co musí udělat pro to, aby se dostal do azylového domu nebo na noclehárnu. Chtěly se dovědět i to, jací lidé do Naděje nejčastěji přichází, jaké problémy řeší nebo kam odcházejí z azylového domu a jestli se vrací. Holky ze skautského oddílu Statečná srdce prokázaly, že mají srdce na pravém místě, a nejen proto jim patří velký dík. Pevně věřím, že to nebyla poslední spolupráce skautského oddílu a klientů Domu Naděje Žižkov.

- Gabriela Ščotková -

Lanové centrum PROUD

Díky Jáně jsme se dostali s našimi rovery výhodně do lanového centra. Program začíná krátkou hrou, pokračuje tréninkem na nízkých překážkách a padacím trenažéru. Potom přichází vysoká lana, skupiny vždy po třech lidech se vzájemně jistí, takže přes nějakou desetimetrovou výšku stejně pád nehrozí. Do lanáče se dá i velmi výhodně vyrazit s celým oddílem. Více info na webu či napište maila Jáně.

- Pif -

www.lanovecentrum.cz/praha

Do lanáče se dá vyrazit místo schůzky nebo jako součást víkendové akce, a to s dětmi jakéhokoliv věku. Jedinou podmínkou na zvýhodněné vstupné pro neziskovky (90Kč/hod) je minimální počet deseti lezoucích dětí.

Minimální délka programu jsou dvě hodiny, já však určitě doporučuji program tříhodinový. Za dvě hodiny se většinou stihne přelézt jen pár překážek a na týmovky se člověk dostane na posledních pár minut programu. To je určitě škoda, jelikož na týmových překážkách (překonávají ji dva lezci, kteří si musí vzájemně pomáhat) se zažije nejvíce srandy. A navíc ve dvouhodinovém programu není tzv. BIG SWING neboli obří houpačka.

Zavítáte-li na lanáčové stránky do programů pro neziskovky, nabízí se vám hned několik možností. Expedice Karakoram je jistě cenově nejvýhodnější, ale probíhá jen v první půlce dubna. Pro oddílovou návštěvu je ideální program Výlet. Ostrov trosečníka Selkirka pro návštěvu světlušek a vlčat nedoporučuji. Jedná se o program, kde je hromada her a poměrně málo lezení. Je-li tedy v oddíle více dětí pod deset let, je vhodné objednat program klasický a mít na každé tři děti alespoň jednoho dospělého (nebo nějakého schopného rádce), který bude jen jistit.

A nebo, jak psal Pif, ozvěte se a já vám ráda poskytnu víc informací.

- Jáňa,

janik.poe@gmail.com -

Mini (mimi) tábor

Slíbil jsme Minitů, že napíšu do Blaníku tenhle článek a chtěl jsem to stihnout už v minulém čísle, které vyšlo po prázdninách, ale určitě to všichni znáte, prostě jsme se k tomu nedostal. Ale na druhou stranu to právě teď před prázdninami může být aktuální a třeba vás tenhle článek k něčemu inspiroje.

Minulý rok o velkých prázdninách se v rámci našeho 167. oddílu Říčany poprvé uskutečnil Mini (mimi) tábor a možná tím vznikla i nová tradice našeho oddílu. Přiznám se, že to nebyl můj nápad, ale tuhle akci vymyslely bývalé skautky, které jsem jako bývalý vedoucí vedl v našem oddíle. Určitě jste z názvu vytušili, o co jde, ale abych to vzal pěkně od začátku.

Vždycky jsem moc rád jezdil na tábory, a když skončila éra mého aktivního skautování v našem oddíle, hledal jsem cestu, jak se alespoň na chvíli podívat na tábor a nasát tu krásnou a příjemnou atmosféru. Jak šel čas, tak do mého života přišla manželka a pak první, druhé a po delším čase i třetí mimčo. Z počátku

jsem jezdil na návštěvu tábora sám. Ale pak moje nejstarší dcera dorostla do věku, když už bylo možné vyjet i s ní, a tak jsme byli pár dní na táboře jako hosté a v rámci možností jsme se účastnili táborového programu. Stejným způsobem to praktikovali i ostatní vedoucí a bývalí vedoucí, kteří už měli své vlastní malé děti. Takhle se pak na běžném táboře vystříдалo několik oldskautů a oldskautek svlastními dětmi a tábor byl plný návštěv.

Myslím, že to nikomu ze současných vedoucích nevadilo. Ale i tak minulý rok přišly naše bystré oldskautky Šárka a Maruška (Mumin) s nápadem, že společně zrealizujeme Mini, Mimi tábor nebo taky Potábor, kam pojedeme společně s našimi dětmi mimo termín klasického tábora. (Všechny zmíněné názvy se pomalu zrodily v průběhu organizace našeho Mini tábora.) A tak jsme se dohodli se současnými vedoucími z našeho oddílu, že po ukončení klasického tábora pro nás nechají postavené nějaké podsadáky a že nám v táboře nechají i nějaké základní vybavení. Tím bylo jasně dané místo a i termín Mini tábora a pak už „jen“ stačilo rozeslat pozvánku na tuhle akci všem oldskautům a oldskaučkám z našeho oddílu, kteří už mají nějaké děti....

A tak jsme se setkali o prázdninách v srpnu na Mini táboře s našimi dětmi a musím říct, že to bylo moc fajn. Předběžně jsme věděli, že chceme mít Mini tábor zhruba týden a nakonec jsme spolu prožili krásných 6 dní. Každý přijel, jak se mu to hodilo, a odjezdy byly také různé podle chuti, nálady a možností jednotlivých účastníků. Někdo přijel v kompletní sestavě jako celá rodinka a někdo zas jen s dětmi a partnera nechal doma. Program tábora jsme nijak zvlášť nepřipravovali a moc se mi líbilo, jak to hezky vystihla Maruška (Mumin), se kterou jsem se o tom na Mini táboře

bavil. Náplní a programem našeho Mini tábora byl samotný společný pobyt v přírodě – spaní ve stanu, rozdělování ohně, společné vaření, společné výlety, hraní na kytaru, povídání atd. Byl to takový „návrat ke kořenům tábornictví“. Super byly i večery, kdy většina dětí spala a my jsme mohli společně vzpomínat na oddíl (na časy, kdy jsme ještě nebyli oldskauti) a povídat si a hrát hry a užívat si chvíli klidu od rodičovských povinností uprostřed krásné přírody. I na našem táboře nakonec byly nějaké „návštěvy“, kdy jedna z oldskautek pozvala na Mini tábor své kamarádky s dětmi, které k nám do oddílu vůbec nechodily. A taky jsme rádi přijali „návštěvu“ skautek, které vydatně pomáhaly s menšími dětmi.

Já jsem si Mini tábor moc užil a jsem rád za ten dobrý nápad a doufám, že letos pojedeme zase. Víím, že si tábor užily i moje dvě děti, které byly se mnou. Rády na tábor vzpomínají a vždycky mě překvapí, když z ničeho nic najednou řeknou: „Pamatuješ, tati, když jsme byli na táboře a ...“. Zkrátka víím, že mají z tábora hezké zážitky a že se na něj těší, a vnímám to i jako takovou přípravu na to, až za nějaký čas pojedou samy se svým budoucím skautským oddílem na tábor.

- Honza „Brouk“ Toepfer -

Scoutface.com

(Předem se omlouvám, pokud budete pohoršení moji angličtinou.

Prostřednictvím Scoutface.com)

Zuzka Rambousková

Hi,

I am Suzanne from Czech Republic and I am interesting about people from foreign lands, who are scouts and who could tell more about their personality experiences and how does it work in their country. Then, I would like to bunch the information together and I have an ambition write an article about all this. So, would you be so nice and answer me to following questions. You can answer one sentence, or more, however you want ☺

- 1) What role are you in your scout group and why are you important for your group?
- 2) What are you usually doing during your meeting? What specific activities?
- 3) Does your group have a tradition?
- 4) What do you do at Christmas time?
- 5) Have you some interesting national feast?
- 6) Do you spend some time together during holidays?
- 7) What makes you scouting?
- 8) Have you ever found a love in scout environment?
- 9) How much time you give for scout activities? Do you think is little or enough?

Really, really THANKS for your time spend with this, I'm grateful

Christian Sergio (Italy age 23y)

Hi Suzanne, I'm happy that people as you are interested in the traditions of various scouts of world. Then also I answer your questions.

- 1) I'm chief of cubs (8-10 years old), but I was cub, scout, rover and assistant-chief.
- 2) I do activates concerning of character education, health and physical strength, dexterity, and service to others. Processing of wax, small sculptures in plaster, canoeing, kayaking, sailing, etc. Games of group and individual, but each game has very objectives education.
- 3) In Italy there is a tradition to assign name-totem to boys/girls (as American indians). Each group use various ceremonies and tests by overcome. We use ceremonies of overcome four the tests of nature: fire, water, ground and wind. We change always tests, and to ceremonies can participate only people that have name-totem. It name is decided by chief and once assigned can not be changed. Name-totem is formed by name of animal whose character is similar at boy, and is followed by a adjective (character of boy). For

example, my name is Delfino Coraggioso (translate dolphin courageous).

4) At Christmas we prepare crib of our parish, some times also Christmas tree, once we did 8 meters high.

6) Of course, we organized parties, with all parents.

7) Thanks to it I know what it means freedom and help others. Helping others is hard, but being rewarded with just a smile is something priceless and extraordinary.

8) I think you touched a sore ... unfortunately it not happened to me :D

9) A lot, especially when you're a person in charge and you have to handle it alone meetings, hike summer camps, etc.

Caitlan Eason (Australia age17y)

1. Caitlan Eason, Im 16 from Ipswich (Near Brisbane) Queensland Australia.

I love going to the beach, swimming, drawing and writing!

2. I am the unit leader in North Ipswich/Rosewood unit. I am also (currently) Secretary in unit council.

3. Normally we just practice first aid, do constuction activities, prepare for upcoming camps and/or hikes, and plan out the rest of the term. We also meet up with other local units for campfires and social nights.

4. Not that I'm aware of. :P

5. At Christmas, the entire group (Cubs-Venturers (As we do not have a rover section established at North Ipswich)) get together and head down to the river. We spend a day swimming, canoeing and generally having fun with a barbeque and a visit from santa. In the ways of personally having christmas, my family

always starts with putting on a little breakfast, we open the presents while its cooking, then eat. Then we either head to my Aunt's or My grandma's house and see the rest of the family. We all have lunch around a big table, open christmas crackers, have a barbeque, and try to keep out of the heat (some christmas' it gets all the way up to 40 degrees celcius! Really hot!!).

6. On Australia day (26th of January) we celebrate when the English first landed in Australia. You watch the cricket on the tv, have a barbeque and a beer (or a coke if you're too young). Some meet up with other families and head to the park and play a game of cricket themselves. You wear your singlets, shorts and thongs, and pile on plenty of coloured zinc, wear aussie tattoos, and even put little aussie flags on your car!

In the way of how the group has some national foods, when there's a celebration we get together a barbeque, with Kangaroo meat sausages (or beef for the squeemish), lamingtons, pavlova, coke, and a variety of other foods too.

7. As a unit, we normally only spend time together during the school term. But as we are all friends we do meet up with the others in the unit over the holidays for shopping trips, movies, parties and trips into the city.

8. I really enjoy scouting because you get to get out in the world around you and meet soo many new people! I have so many friends that I thought I'd never have!

9. Of course you always meet a few hot guys at the regional camps/hikes, but I've never found a boyfriend through scouts. Maybe in the future though. (;

10. It depends on what time of the year. In winter there is a lot going on, hikes, camps etc.

In summer everything backs off a little. But venturers is all about organising what you want to do, and set goals, so when its not so busy you organise to get that badgework done.

Azzeddine Guedha (Algeria age 19y)

- 1) My role is : prefect
- 2) Our activities are: exchanges with other teams, whether in Algeria or abroad. We've exchanged with a group from France and another from Spain Flights Trainings in every business scout every week
- 3) Yes, we have our own traditions, such as dress. We have to dress differently.
- 4) We Muslims do not have Christmas.
- 5) In national holidays we toured the city accompanied by our own band and sing hymns Scout.

Santosh Ram Murthy (India age 23y)

1. I'm as a Advanced Rover Scout Leader (Previously Rajyapuraskar Awardee Scout)
4. Actually in India, we are of Hindu & Mixed tradition so we are not much of Christmas.
5. Our National Feast are Independence Day on Aug 15th, Republic Day on Jan 26th and Gandhi Jayanthi on Oct 2nd, we normally gather together and hoist National Flag and share some sweets and show the spirit of Nationalism, love and respect to our own country.
6. Our Group meeting are conducted only on Holidays, as many office goers and College Students. As myself is also is a office gore.
7. I joined Scouting at the age of 10yrs, My camping, service, motivation, discipline,

punctual, self-defense and many more makes me Scouting.

8. Yes, Every time when i'm in camping i love Scouting Environment. Some times i even miss my office because of Scouting. Because of Scouting i have quit 2 companies.

9. I'm a 24/7 Scout, Be prepared to render my service to the movement.

Tajima Y Matsudaira (Japan age 48y)

1. I am the assistant scout master of scout troop.
2. My role is that of an assistant scout master. I will act on that it has been so instructed by the scout master. The green-ber training and patrol leader meetings , we're responsible for the back yard of planning services so that they can be carried out is safe and fun and scout for example.
3. My Group or troop, everyone has to get the national amateur radio license most of our scout troop. JOTA has participated every year. Have you also appear in the news of WOSM. Our club call sign is JL1YCF.
4. Japan is a country that does not have a state religion by law. Some countries may polytheism and traditionally. Some Christian course. Many

people spend their time with friends and family and lovers adopt as a single event but a Christmas.

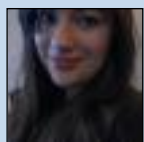
5. Japan has many restaurants where you can eat the famous food in the world. There are many recipe books in the world, we are making arrangements to Japanese taste while watching it.

6. Troop boy belongs to me, there is a team meeting and one of the team meeting twice a month. Japanese society does not take a vacation for a long period of time adults. Camp is about four days of summer vacation so.

7. Will it mean that adult Scouting? The duty of adults to practice in accordance with the system in order to foster a better society in human scouts.

8. It is time to have a look at the smile of scouts. That's when a scout is now able to act according to faith and.

9. Scouting as an adult, is always and every day.

Laura Colclough (United Kingdom age 18y)

1)I am an occasional helper, this means that im not a proper full time leader in one specific scout group :)

4)Christmas, we raise funds by having Christmas fetes, bag packing in supermarkets.. and also anything the kids want to do, but mostly we have an end of year party

5)In scouts, we have a Scottish leader, she is the main leader and we call those, Skip. and skip is Scottish, so she celebrates burns night and brings in Scottish food like haggis (yuk!)

7)well, when I was younger I wasn't a very happy child, I was bullied constantly by this one

girl and eventually I was completely alone and I had no friends, no life and I had no idea how to even talk to people because I didn't want to know! so my brother joined scouts and I asked my mum if I could go scouts and I went and eventually I started to learn to make friends and to stand up for myself! and the girl doesn't bully me anymore and I am so different to how I was! and that's mainly to being in scouts. :)

8) a love?ahaha kind of

9) an evening is about 2 hours so any time really :) as long as the activity to complete!

- Zuzka, Modrý klíč -

Pozn. red.: Pro autenticitu a lenost byl článek ponechán bez korektury.

Procházka po Brdech v pohodlí

Je to zvláštní, jak jaro způsobuje jakousi obrodu. Kytky kvetou, zvířecí mláďata se prohánějí po lesích a loukách, na nichž roztává pozvolna sníh. Vlaky vyjíždějí ze Smíchovského nádraží na Beroun každou půlhodinu a my už sníme v oddíle o stepu na nástupišti a urputném shonu při nastupování do vlaku. Neskutečné, jak vítr cuchá vlasy hlavy vystrčené z okénka a pozorující závody koňských vozatajů v pomyslném cirku chuchelského závodiště. Potom pozvednout zrak a hledět na ohromného kamenného hada, jenž jako gilotina přetnul záplavové území mezi Radotínem a závistivou Zbraslaví. A vkročí přívětivý pan průvodčí či paní průvodčí, kteří z nás nebudou tahat legitky až do Radotína, v němž přibereme další náklad. V Černošicích vzpomínka na

Krejčířovu vilu, v níž podle legendy přebýval několik týdnů jakýsi mladík. Následně tumtumdům přes most, z nějž se dá v létě skákat do Berounky nebo se schovat pod splavem před tvrdošíjnými pohledy škeblí a pijavic. Všenory a vlevo na kopci u Kamene stádo pasoucích se koní a stavba vzdáleně připomínající konín nebo kravín. Zamávat zámečku v Dobřichovicích, kde malovala prababička, a buď vystoupit a vydat se po modrý, nebo jet ještě dál kolem mostu a kostela až do Řevnic, kde vytanou na mysli vzpomínky na dobíhačku vlaku cílovou rovinkou. A to krásné lesní divadlo (už aby začali hrát... nebo si sami kousek šejkspíra zahrát?) v lesích utopené a na straně druhé plynoucí Berounka, jež nás věrně doprovází po naší pohodlné cestě modrým slonem. Zadní Třebání jen projet nebo přestoupit na vlak jedoucí do Všeradic a přehoupnout se přes diagonálu XY a Vojáčky do Mníšku na bus, či jet dál až k nástupišti plnému mávajících Italů a fotografujících Japonců, mrknout na Karlův kámen a potom na Murricu? Zahoukat na Hagen a trochu mu zatlouct na tu jeho plechovou kolejnici? Nebo jet zkrátka do Berouna na Medvědy a pak si to projít všechno po cestě zpátky? Brdy jsou krásný, sluníčko svítí a kvete kvítí, tak neleňte a vyjeďte se vyvalit na sluníčko a namalovat si třeba čmeláka přistávajícího na vaší tužce.

Dneska je mimochodem první jarní den, a přestože bylo sluníčko na paprsky skoupý, napsal jsem je na papír a prošel se po Brdech:-), prstem.

- Rádio, Černý šíp -

OKÉNKO PRO ROVERING

Blanická výprava na ObRok13

Skupina devatenácti blanických roverů a rangers se vydává na ObRok13. Chystají se opravdu poctivě. Inspiro (inspirativní program, který na místě připraví pro ostatní; povinná podmínka účasti) odevzdali s předstihem, stejně jako fotku, která je bude prezentovat. Můžete jí dát svůj „like“ na FB na oficiálních stránkách ObRoku13 valbu „Prezentace kmenů a skupin“, a tím Blanickou výpravu podpořit. Jistě ji poznáte, je z jednoho Výsadku a Pipin na ní právě zabírá jadernému neštěstí.

Krom toho se ještě sešli a postavili (nebo slepili?) metrový model hory Blaník, na kterém už chybí jen rozhledna. Že byste hned jeli s nimi? Obávám se, že už to nepůjde. Můžete se ale zkusit Pífovi (pif@skaut.cz) ozvat jako náhradníci.

Filmovky

Pokud upřednostňujete komornější setkání, jsou Blanické filmové večery pro vás jako dělané. Možná jste zaregistrovali, že už byl jeden v prosinci a jeden v březnu. Další se chystá v dubnu na Habrovce a čtvrtý v řadě bude pravděpodobně v květnu na Smíchově. Aktuální informace jsou k nalezení na blanickém webu (blanik.info/rr) nebo se objevují ve skupině „Blanický roving“ na FB.

Roverský program

Dorůstá vám v oddíle partička skautů do roverského věku a vy pomalu začínáte přemýšlet, co si s nimi počít? Nebývá vám mnoho energie pro práci s rovery? Neměli jste zatím motivaci sledovat, co se děje kolem Roverského programu? Zbystřete smysly, je ten pravý čas!

Po Novém programu pro skauty a skautky, světlušky i vlčata došla řada na rovery a rangers. Vymýšlí se a dává dohromady už nějaký ten pátek a na ObRoku13 spatří světlo světa. Jako první to bude **Roverský začátek**, příručka obsahující všechny důležité informace pro roverské nováčky. Všichni účastníci ho dostanou, ostatní si ho zřejmě budou moci pořídit ve skautských obchodech nebo stáhnout na webu Roverského programu na Křižovatce (kde už teď je jeho pracovní verze). ObRok bude také aktivně

o BLANÍK *Okénko pro roving*

pracovat s ostatními nástroji (hlavně **Výzvy a Projekty**) Roverského programu, takže po něm bude jistě přístupný nějaký skvělý nápadník.

Již teď je hotový rozcestník zahraničních aktivit na www.skaut.cz/mezinarodni, kde se dokonce můžete poradit s interaktivním nástrojem „3 kroky“, jaké zahraniční aktivity jsou pro vás, resp. vaše rovery a rangers, nejlepší. Nejočekávanější novinkou roverského světa je ale nový **RoverNet** (www.skaut.cz/rovernet), který by se měl stát místem komunikace a sdílení nápadů roverů a rangers celé České republiky.

- Káďa, zpravodajka pro roving -
(kadaondrikova@gmail.com)

Blanický Kompas aneb proč a jak?

Na přelomu ledna a února 2013 se uskutečnil již druhý ročník Blanického Kompasu. Blanický Kompas je vícedenní motivační akce určená pro skautské družiny (či části družin, případně i jednotlivce) ve věku (11) 12–14 let.

Akce vznikla pro potřebu střediska Blaník, nicméně nakonec byla vzhledem k ne zcela naplněné kapacitě otevřena i pro oddíly z Prahy 4, které nás samy oslovily.

Cílem akce je motivace každé družinky (či jednotlivých členů) v jejich co nejsamostatnější činnosti během roku v oddíle. Blanický Kompas vychází ze základních myšlenek Junáka, a to že samostatnost, zodpovědnost, spolupráce, vzájemná komunikace, ochota hledat kompromis a vztah k oddílu a ke skautingu lze již v pravém slova smyslu učit a následně uplatňovat u skautů a skutek mnohem lépe, pokud vyrůstají ve fungující skautské družině. Výsledkem je velký přínos oddílu (v přítomnosti, i do budoucna), vůdci a vedení, ale hlavně i samotným dětem, které si nejen díky skautingu obecně, ale právě i díky možnosti mít svoji družinu, o kterou se starají, odnášejí spoustu zkušeností (zmíněno výše) již daleko dříve. Mít odpovědnost za sebe i za druhé a i za to, co dělám a proč, je v dnešní době často nadlidským úkolem mnohých dětí, spousta lidí se dokáže s podobný-

mi otázkami či úkoly vypořádat spíše až v dospělosti.

Blanický Kompas je tedy hlavně motivační akcí a je orientován na skautský věk. Zmiňují se zde skautské prvky jako např. plnění stezky, karetní hra Sacculus, web pro rádce Teepek, časopis Skaut, ale také je na Kompasů prostor k zážitkové hře, vytváření nových kamarádských vztahů napříč oddíly, výměně názorů a zkušeností, možnosti ukázat, jak dovedu spolupracovat a vytvářet program.

Na Blanický Kompas 2013 přijelo celkem 24 skautů a skutek ze 7 různých oddílů (jeden oddíl nebyl z Blaníku). Zastoupení jednotlivých družin (na Kompasů v počtu 2–6 členů) bylo 7 (z pěti oddílů). Ze dvou oddílů přijeli jen jednotlivci.

Přestože každá družina přijela z jiného domovského prostředí svého oddílu, spojoval je zájem o spolupráci, komunikaci, soutěž, zvědavost a nadšení. Jednotlivé programy ukázaly, jak byli skauti a skautky schopni si vymyslet a připravit program sami pro sebe a zhodnotit jej nebo jak moc vidí za reálné si program na družinovku ve svém oddíle připravit také tak. Někteří účastníci byli již dále a byli zvyklí mít jako družina v kompetenci celou družinovku. I přes různorodost jednotlivých družin a jejich působení v oddílech byl Kompas obohacením pro všechny (jak pro ty méně zkušené, tak pro již zaběhlejší družiny). Nyní je už na nás (členy vedení oddílů), jak moc necháme naše skauty a skautky zasahovat do

svých družinovek a jak moc je budeme podněcovat k samostatnosti ve vytváření si vlastního smysluplného programu...

- Žlůvka, výchovná zpravodajka -

Kompas očima účastníků

Když se jednoho zimního odpoledne vrátila domů, čekaly jí strastiplné hodiny před odjezdem. Nebo tak si je alespoň představovala. Doma si totiž úplně v klidu sedla do křesla a i když jí občas přepadla vlna pochyb či smutku, dokázala se celkem klidně začíst do detektivního příběhu. Po dvou hodinách strávených četbou a asi čtvrt hodině zírání do stěny se konečně chopila batohu a vyrazila na nádraží. Měla o výpravě, jež jí čekala, silné pochybnosti a bála se, že jí ji zkazí zármutek z rozchodu a strach o malou Toničku. Teprve na nádraží z ní opadla všechna bázeň. A i když se s ostatními seznamo-

vala velmi pomalu, byla pevně rozhodnuta si tento prodloužený víkend opravdu užít.

Ze začátku se bavila hlavně se skautkami z Dobromyslu, kam chodila i ona, ale postupem času se skamarádila i s jinými příjemnými skauty.

„Až se přezujete, vezměte si ešusy, lžíce a, pokud máte, tak i hrnky a přesuňte se do vedlejší místnosti.“ Teprve tento hlas ji vytrhl z melancholického rozpoložení a donutil ji začít přemýšlet o tom, kam si zabalila ešus.

Druhého dne ji vzbudilo pronikavé drnění budíku. No, on to vlastně nebyl budík, ale Georgův telefon. Unaveně si protřela oči a rozhlédla se po místnosti. Nejdříve nevěděla, proč leží jinde než ostatní vrstevníci, ale po chvíli ohřívání mozkových závitů si vzpomněla, že se sem s Vaškem přestěhovaly, jelikož už vedle nebylo místo. Vašek už byla také vzhůru, a tak společně pozorovaly ranní život vedoucích. Nikomu z nich se nechtělo vstávat, ale nakonec se nějakým způsobem přinutili vylézt ze spacáků. Když vedoucí opustili místnost, zavalila ji opět vlna stesku, ale ta zmizela hned po ranní rozcvičce. Vlastně vní byla stále, ale ona jí již nedala příležitost, aby se ukázala na povrchu, a raději si užívala zimní den s nově získanými přáteli. Večer pak přijel Pif a oni dostali možnost účastnit se „přímé volby prezidenta“. Aniž si to uvědomovala, byla to jediná chvíle na Blanickém Kompase, kdy se

plně soustředila na program a zapoměla na pochmurné myšlenky, jež se jí až dosud honily hlavou.

V sobotu ráno se jí naskytla jedinečná příležitost vidět Štěpničku jako husitu s kravatou přes oko. Zas tak silný zážitek to nebyl, ale ona věděla, že na Štěpničku s kravatou přes oko a vlastně i na Georgovo představení zas tak rychle nezapomene. Ten den vlastně skoro celý strávila chozením po Táboře, kde se celá akce konala. Večer po večeři s několika chody, jež si sami uvařili, byly na programu hry. Ona a ještě několik dalších skautek se rozhodly pro Štěpničkovu hru „Blafuj“, u níž se všichni výborně bavili.

Další den už se odjíždělo, ale i tak si poslední den strávený s novými přáteli dokonale užila. Před úklidem a odjezdem si totiž ještě stihli zahrát turnaj v Sacullu a předali si kolíčky na památku. Když už potom byla klubovna uklizená a oni se rozloučili s vedoucími, vydali se teď už jen se Štěpničkou na vlak, jímž měli odjet domů. Jen při pouhém pomyslení na to, že se opět vrátí do Prahy a že nejlepší víkend, jež dosud zažila, je u konce, ji zavalila vlna smutku a měla co dělat, aby to na sobě nedala znát.

- Šejva, Dobromysl -

Musím se přiznat, že na Blanický Kompas jsem vlastně ani moc jet nechtěla, spíš abych nemusela lhát o důvodu své nepřítomnosti. Ale Kompas mě opravdu, snad jak nejvíc to šlo, překvapil. Možná

to bylo skvělým programem nebo naprosto úžasným kolektivem? Já jsem si to nadmíru užila.

Město, kde jsme si měli všechnu tu legraci užít, se jmenovalo Tábor. Bydleli jsme v skautské klubovně, kde sice byly malé místnůstky, ale jak se říká „dobrých lidí se vejde všude hodně“. Nebylo by to ono, kdybychom cestou na základnu trochu nezabloudili, ale nakonec jsme šťastně dorazili, unavení, avšak plní očekávání.

První večer byl takový spíš seznamovací. Představili jsme své družinky a oddíly, snažili se zapamatovat si přezdívky a lépe se poznat. Myslím, že se nám to všem povedlo.

Druhý den (neboli pátek) jsme toho měli opravdu hodně. Ráno, než jsme mohli jít na snídani, museli jsme si samozřejmě dát rozcvičku. Ještě před odjezdem měl každý za úkol poslat emailem svoji fotku všesti letěch. Teď byly ty fotky roztržené napůl a rozházené ve dvou místnostech. Přiřadili nám jednoho člověka a my začali hledat a spojovat fotky. Byla sranda najít ty správné a rozeznat od sebe některé z přítomných. Další program byl o družinovkách... Např. Co se ti vybaví, když se řekne: skaut, oddíl, výprava, družinka? Potom jsme se rozdělili do skupinek a hledali jsme shodné a neshodné činnosti, které probíhají na našich schůzkách. Dále jsme psali na fakt VELKÝ papír, co všechno je možné na družinovkách dělat. Nejvíce tam určitě padaly hry. To je podle mě super, protože mě hry

baví a nikde jinde než na skautovi nemám možnost si je zahrát. Abychom se také provětrali, zahráli jsme si hru na stanoviště (venku). Bylo fajn spolupracovat i s jinými skauty a vědět, že v jádru jsou vlastně všichni stejní.

Dalším programem bylo vymýšlení, opět s úplně jinými lidmi, naši společné družinové schůzky. Po zrealizování jsme si o tom trochu povídali. Řekla bych, že všichni byli spokojeni.

Na závěr dne jsme si vyslechli prezidentskou debatu a taky jsme volili. I když byla jména změněná, většina uhádla, kdo se pod nimi skrývá. Asi vás ani nepřekvapí, že vyhrál Schwarzenberg...

Sobota začala povídáním o časopisech. Ne všichni totiž časopis Skaut znají. Ukázali nám, že existují vlastně takové čtyři stupně časopisů podle věkových kategorií – Světýlko pro světlušky a vlčata, Skaut pro skauty a skautky, Roverský kmen pro rovery a rangers a potom ještě jeden pro dospěláky (příznivce Junáka) Skautský svět. Najdeme v nich spousty zajímavých článků, tipy na hry či výpravy.

Po skončení nás přišel navštívit Jan Žižka z Trocnova. Sdělil nám, že potřebuje naši pomoc. Jeho lid pomalu umírá hladem a my jsme jeho jediná naděje na záchranu. Musíme vyplnit tajenku a úkoly navíc, které dostaneme. V tajence nám vyjde místo, kam máme dojít a za každý správný úkol navíc něco získáme.

Rozdělili jsme se, dostali jsme mapu a další potřebné papíry, teple (ale fakt TEPLÉ!) se oblékli a vyrazili. Měli jsme různá zastavení, kde jsme odpovědi na dané otázky získávali. Já osobně takovéhohle hry fakt ráda nemám, ale u téhle jsem se opravdu nenučila.

Když jsme dorazili na místo „výdeje“ potravin, čekali nás tam vedoucí. A další bojový úkol... Dali nám určitý počet peněz podle toho, kolik úkolů navíc jsme měli dobře, a poslali nás do BILLY nakoupit potraviny, z kterých potom uděláme chody večere. Na předkrm jsme si dali salát s majonézou, polívka byla zeleninová (mírně slaná, ale nic není dokonalé...), hlavní chod bylo kuře na paprice. Té skupince jsem vážně nezáviděla. Museli to maso krájet atd. A jako zákusek banány se šlehačkou a čokoládou. Yummy.

Na neděli se nikdo netěšil. Byl to přece den odjezdu. Ráno jsme si ještě řekli něco o internetové stránce teepek.cz, kde také jako v časopisech najdeme spousty inspirace. Potom bylo už jen zhodnocení (samozřejmě kladné) a odjezd. Nikdy jsem si nemyslela, že mě výprava může tak bavit. Dozvěděli jsme se o spoustě aktivit, které se dají s družinkou provozovat a také zjistili, kde případně najít radu nebo nápad na hru. Taky jsem potkala skvělé lidi. A o bezvadných zážitcích ani nemluví. Na Blanický Kompas se příští rok určitě vrátím a už se na to nesmírně těším.

A Blanický Kompas do třetice

Příprava 4 družinovek, které reálně na Kompas proběhly (trvání každé družinovky 60 min):

0:02 PŘIVÍTÁNÍ **LOOSEŘI**
 0:10 BLÁZNI
 0:20 HOD ALBÁLOVOU KOULÍ SKRZ KRUH
 0:35 NERVÍKY
 0:50 PAKÁRNA
 1:00 UKLID + ROZLOUČENÍ

Páteční schůzka - Krevetky
 16:00 - 17:00
 1) 16:00 - 16:10; přivítání, topení, pokřik, modlitba
 2) 16:10 - 16:25; Hamoun
 3) 16:25 - 16:45; Etapovka - Hobit
 4) 16:45 - 16:55; Elektrika
 5) 16:55 - 17:00; Rozchod, uklid

Cupakapry
 5min zahájení
 10min pakárna
 15min sacculus
 10min jaký? který? či?
 10min čing čong
 10min schovka ve tmě

☺ - SCHŮZKA

17:00 - sraz !!

17:00 - 17:05 - úvod

17:05 - 17:10 - výroba koulí •••

17:10 - 17:30 - hry s koulemi

17:30 - 17:45 - sátek

17:45 - 17:55 - cokoláda

17:55 - 18:00 - závěr

Časopis 7. skautského střediska Blaník

78. číslo

duben 2013

E-mail casopis@blanik.info

Web www.casopis.blanik.info

Šéfredaktorka Julie (Statečná srdce)

Redakce Členové střediska Blaník

Foto na titulní straně Statečná srdce

Velké díky všem, kteří přispěli ke vzniku tohoto čísla!

167. oddíl Říčany by chtěl vyjádřit vděčnost
svému zakladateli Petru Waldhegerovi,
který zemřel po dlouhé nemoci dne 1. 3. 2013.

Díky, Petře, za Tvůj nezdolný optimismus,
věčný humor a diplomatické rovnání všech rozepří.
Díky za ducha, kterého jste spolu s Lenkou našemu oddílu vdechli.
Věz, že nezapomeneme a budeme se snažit oddíl i nadále rozvíjet
k radosti naší i Tvojí.

- Říčany -